

Toman Brod S Manželkou Libuší A Dcerou Šárkou

Tohle je moje žena Libuše Brodová, moje dcera Šárka Brod-Hyland a já. Fotka byla pořízena v našem bytě v Praze v roce 2003 a je to jedna z těch nejnovějších, co máme.

Šárka tehdy zrovna přijela z Ameriky na návštěvu. Žije se svou rodinou, manželem Richardem Hylandem a dcerou Rivkou ve Filadelfii. Vyučuje na tamní univerzitě design, pořádá výstavy designu, navrhuje obálky knih a podobné věci. V podstatě dělá to, co ji celý život bavilo. Její manžel je právník a taky vyučuje na univerzitě. Jsem moc rád, když k nám jezdí a rozhodně jsem radši, že nás navštěvují oni, než kdybychom museli jezdit my za nimi do Ameriky. Víte, americký způsob života se mi nelíbí, je to tam takové zbesilé. Když přijedou oni sem, máme na ně čas, můžeme se jim pořád věnovat, co bychom ale my dělali v Americe? Východní pobřeží, kde dcera žije, jsem už viděl, to jsem procestoval, takže už mě to neláká. Přesto jsou v Americe místa a věci, které bych rád viděl, jenže když jsme u nich, už dál necestujeme, takže nevím, co bych tam dělal.

Se ženou jsme už v důchodu. Pořád je ale co dělat. Já například často dělám přednášky, ne pravidelně, ale když prostě někdo chce, tak pro něj tu přednášku udělám. Přednáším například na školách, základních i gymnáziích, dokonce na vysokých školách. Mluvím o holokaustu, o tom, co jsem prožil a protože mám širší historické znalosti, můžu jimi jako kontext obohatit ty příběhy z oné doby. Myslím, že to pro ty děti může být zajímavé. Prakticky jsem ta nejmladší generace, která ještě může o válce vykládat ze svých vzpomínek. Možná jsou ještě nějakí mladší, kteří se narodili za války, třeba v koncentračním táboře nebo v ghettu, ale ti nejsou schopni o tom vyprávět. Vždycky se to snažím udělat zajímavé, nějak ty děti zaujmout. A skutečně je to, co jim říkám, i zajímavá, nebo se mi aspoň nestává, že by se chovali nějak neslušně, nedávali pozor nebo odcházeli dřív. Trvám ale vždycky na tom, aby byla účast na přednášce dobrovolná. Přednáším taky v židovském vzdělávacím centru, v podstatě přednáším pro každého, kdo má zájem. Nedávno mi vyšla kniha, kterou považuju za své celoživotní dílo. Prostě je vždycky co dělat.